2) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a, 43. — 3) n. a) das Ausgehen auf den Bettel, das Betteln Spr. 3791. Mark. P. 28, 12. Udbhata im ÇKDr. ेटने कार betteln Parkar. 116, 17. 183, 23. Spr. 4534. रित्री येन कपालपाणिपुटके भितारनं कारित: durch den Rudra yezwunyen wurde betteln zu gehen Spr. 1994. — b) Titel einer Schrift Sâh. D. 209, 4.

भितान (भिता + स्रत) n. erbettelte Speise Spr. 1462, v. l. 4265. Hir. 27, 12. 17. — Vgl. भिताकार.

भितापात्र (भि॰ + पात्र) n. Betteltopf Verz. d. Oxf. H. 269, a, 42. Pańкат. 116, 19. Hir. 27, 12.

भिताप्रचार (भि + प्र°) $m_{\rm e}$ = भिताचर्णाः °चाराय गताः (u. प्रचार 2. falsch erklärt) MBs. 1,7181.

भित्ताभुज् (भि + भूज्) adi. von Almosen lebend Raga-Tar. 3,322.

भिनामाणव (भि॰ + मा॰) m. Betteljunge (verächtlich) P. 6,2,69, Sch.

भितायपा n. v. l. für भितारन Spr. 1994.

भितार्थिन् (भिता + म्र) adj. bettelnd, Bettler M. 8,93.

भितावस् (von भिता) adj. Almosen empfangend, bettelnd MBH. 12,2904.

भिंतावासस् (भि° + वा°) n. Bettlergewand P. 6,2,71, Sch.

भितावृति (भि॰ + वृ॰) adj. vom Betteln —, von Almosen lebend Pańńan. 3,13,18.

भिताशित्र (von भिताशिन्) n. das Essen erbettelter Speise, das Leben von Almosen Spr. 2750. = वैश्रन्य (पैग्रिडन्य?) भंत. 137.

भिताशिन् (भिता + म्रा॰) adj. Almosen geniessend, von Almosen lebend Spr. 2043. Kathàs. 49,228. भिताशी विचरेद्रामं वन्यैर्पाद् न जीवति Райзақанты. im ÇKDa. — Vgl. भैताश्य.

भित्ताक्तर (भिता + म्रा॰) m. erbettelte Speise Spr. 2046. — Vgl. भितान. भितितंत्व्य (von भित्) adj. anzubetteln Çar. Br. 11,3,3,7.

भितिन् (wie eben) adj. bettelnd R. 2,29,13.

শিল্ল (wie eben) 1) m. a) Bettler, insbes. ein Brahmane in seinem vierten und letzten Lebensstadium, da er sein Haus und seine Familie verlässt und von Almosen lebt. P. 3,2,168. Vop. 26,159. AK. 2,7,3. 41. H. 76. 807. 809. Halâl. 2,254. M. 3,94. শিল্মা মৃক্ (অন্ম:) Вийс. P. 6.4,12.5,36. Ма́як. P. 28,27. Hir. 101,7.8 (भिल्ल Johns.). Ducatas. in LA. 85,11. Ver. in LA. (II) 14.10. चातु विद्यंतु भिल्मा हारित श्राक् Verz. d. Oxf. H. 269, a,10. fgg. ein buddhistischer Bettler Trik. 1,1,24. Виях. Intr. 273. fg. Wassiljew 14 u. s. w. Köppen II, 15. fg. Lalit. ed. Calc. 7,8. 49,3. 101,18. Katras. 27,15. = जुझमेंद्र ein best. Buddha батарн. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Ângirasa, Liedverfassers von RV. 10,117. eines Sohnes des Bhoga, = भिलाचर प्रवेद-Так. 8, 552. 730. 736 u. s. w. — c) eine best. Pflanze, = श्रावामी प्रवेदक. im ÇKDr. — काकिलाल Вийчарг. ebend. — 2) n. N. einer Upanishad Ind. St. 3,325,2. — Vgl. मुका .

भितुक (von भित् oder von भित्) m. = भितु 1. gana खिएउकादि zu P. 4,2,45. VJUTP. 80. Pår. Gauj. 2,9. M. 3,243. 6,51. 8,360. Jåóń. 3,59. MBH. 13,6693. R. 1,31,16. 2,30,43. R. Gora. 2,68,56. Kåm. Nitis. 12,43. संतुष्टे। भितुका: — चित्तिताचित्तित्रप्रदः Spr. 1097. 1243. Spr. तित्रयाणां im 4ten Th. P. 1,3,25, Vårtt. 2, Sch. ित्तकाय Schol. zu P. 3,3,42. गृरुस्था ब्रह्मचारी च वानप्रस्था ऽय भितुका: । चवार श्राश्रमाः प्राकाः MBH. 14,1246. HARIY. 15495. fg. भितुकी f. Bettlerin Trik. 3,3,141. H.

532. HALÂJ. 2,332. MBH. 1,3289. 12,11858. R. GORR. 2,29,13. BHÂG. P. 3,18, 16. Verz. d. Oxf. H. 216, b,44. DAÇAK. in BENF. Chr. 180,14. LALIT. ed. Calc. 101,18. 184,16. शाक्य o DAÇAK. 79,11. भित्तुकासतीमृत H. 549 (vgl. AK. 2, 6, 1, 26 und P. 4, 1, 127, Sch.). भित्तुका kann, je nachdem das Wort als ein näher bestimmender oder ein näher bestimmter Begriff gefasst wird, im comp. voranstehen oder nachfolgen nach gaṇa काउर्राद् zu P. 2,2,38. — Vgl. धर्म o und भैत्क.

भिनुकोपार्क (भि॰ + पा॰) N. pr. eines Bauwerkes Riéa-Tar. 6,191, wo mit der ed. Calc. पार्श्वस्थ zu lesen ist.

भिनुषी (von भिनु) f. eine buddhistische Bettlerin H. ç. 112. Vjutp. 194. 203. Burn. Intr. 278. Lalit. 94. 137 (die ed. Calc. an beiden Stellen भिनुक्ती). ेह पक Vjutp. 204. Eine aus dem Pali in's Sanskrit zurückgeführte Form.

भिनुत्व (भिनु + त°) n. Titel einer Schrift Verz. d. Tüb. H. 16.

भितुसंघ (भितु + संघ) m. der Verein der buddhistischen Bettler Burn. Intr. 282. Lot. de la b. l. 435. fgg. Lalit. ed. Calc. 1,6.

भिन्मंघारी (भि° + स°) f. Bettlergewand H. 678. Suça. 2,390,16.

भिनुसूत्र (भि॰ + सूत्र) n. Regeln —, Anweisung für Bettler P. 4,3,110. ॰भाष्यवार्त्तिज्ञ Ind. St. 1,470.

भिन्य (von भिना), भिन्यैति betteln gaņa कापुद्वादि zu P. 3,1,27. Eine unsichere Form.

भिएड m., भिएडत f., भिएडत m. und भिएडीतक m. Abelmoschus esculentus W. und A. (ein jähriges Gewächs, das noch stärker wird als der Ricinus) Ridin. im ÇKDn. एर्एडभिएडार्कनलीः प्रभूतिरूपि संचितेः। राह्न-कृत्यं यथा नास्ति तथैवाज्ञैः प्रयोजनम्॥ Spr. 577.

위 (von 1. 위로) n. 1) ein abgebrochenes Stück P. 8,2,59. Vop. 26, 101. AK. 1,1,2,17. H. 1434. HALÂJ. 4,28. st. dessen wohl fehlerhaft 위표 in 돼지위표 Endstück NAISH. 22,57. — 2) = 위표 Wand Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,40, Çl. 38.

भिति (wie eben) f. 1) das Zerbrechen, Einbrechen; = भेद्रन TRIK. 3, 3, 176. = प्रभेद (st. dessen प्रदेश beim Schol. zu Kaurap. 14) Viçva im CKDR. TIH KATH. 25, 1. Vgl. \$\forall \cdots geflochtene Matte Çanku. Grus. 1, 28. Cat. Br. 3, 5, 3, 9. Kats. Cr. 8, 3, 24. म्रन्भित्त der Matte entlang (u. म्रन्भित्त falsch erklart) 26,2,16. --3) Wand AK. 2,2,3. TRIK. H. 1003. an. 2,183. MED. t. 40. VIÇVA beim Schol. zu Kaurap. 14 (क्डो st. कुम्भे zu lesen). उपलिप्त o Suça. 1,368,1. Мякин. 47, 2. इतस्तावदावां भितिगृष्ठा भवाव: Малач. 50, 6. Катная. 2. 49. 5, 30. 26, 44. 29, 59. 34, 145. Pankar. 1, 7, 60. HE Pankat. 33, 6. Вилс. Р. 3,23,19. 9,11,32. Кил. 5,36. Çıç. 4,67. ਾਸਨੇ Verz. d. Охf. Н. 128, b, 12. निजं तेजो भित्तिभूतम् Råga-Tar. 4, 564. मिच्चत्तभित्ती भवती शालभञ्जीव राजते PRAB. 41,10. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 506, Cl. 25. चित्र° eine bemalte Wand Maintjup. 4, 2. Маккн. 92, 7. Катधरेड. 16,27. धीर्न चित्रीयते कस्मार्टभिती चित्रकर्मणा 6,50. — 4) in कपोल ° (Spr. 3251), JUEO (Spr. 918. Ragh. 5, 43. 47. 12, 102. Kaurap. 14) und कृष्प (Prab. 78.13) eine wie eine Wand senkrecht abfallende Fläche; = प्रदेश H. an. Med. Cabdar. im CKDr. = श्रवकाश Viçva a. a. O. unter den प्रशासावचन Ganaratn. zu P. 2,1,66 (v. l. für वित्ति). Hiernach sind oben die Artikel कपालाभित्त und गएउ॰ zu streichen. - 5) = सं-